

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru mearșale pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47

Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 50 cr. pentru fiecare publicare.

Sibiu, 8/20 Octombrie, 1884.

Poblema cea mai grea este a te cunoaște pre tine însuși. Dacă este ea grea, apoi nu mai puțin este și importantă. Dela norocoasa ei deslegare atîrnă posibilitatea de a pîrgresa și noi cu pași mai repezi. Cunoșcîndu-ne pre noi înșine ne vom putea cumpăni puterile și vom înainta cu plan, avînd înaintea ochilor devisa: *Vana sine viribus ira*.

O cunoaștere proprie trebuie să urmeze ați mîne, și ea va fi mama înțelegerii între noi, stîrbind hidoasa de discordie, care — blîstem vechiu — ne stăpînește în cele politice, estîndindu-și domnia și în viața noastră socială, nu mai puțin și vice-versa. Cunoaștem casuri concrete, și la cas de lipsă nu ne vom sfîi a le înșira.

Cutezăm a susținea că în Ungaria nu există român, care n'ar dori schimbarea sorții noastre în bine. Fie el dascăl pe sate, jude s'au notariu comunal, fie dirigătoriu cu cancelistul începînd pînă la curie, fie avocat, preot sau gazetariu — rectius politic de profesiune, românul în toate împregiurările simte, că rău stăm, ticălos de rău, și că o schimbare spre bine e *conditio sine qua non* a prograssării statului.

Simțindu-se această necesitate prima urmare logică este, că fie-care român lucră pentru realizarea acestei dorințe generale, ce ni se impune ca necesitate.

Să vorbim și mai clar: Nisuițele noastre sunt îndreptate spre înaintarea noastră, dezvoltare în direcțiune națională, căci astăzi la români înaintare fără dezvoltare națională nu se mai poate închipui. Am ajuns adecă a constata cu toții, că o dezvoltare cu desconsiderarea intereselor noastre specifice naționale pentru noi nu este progress, ci regress. O constatăm aceasta toți românii și vrem să știe înaltul guvern și întreagă pressa maghiară, nu mai puțin și cea jidană, că românii din această convingere și-au format cult, și ei vor persista în această convingere a lor pînă la moarte, și în casul extrem nici de mijloace excepționale nu se vor feri, încât adecă ei în mod fatal vor fi împinși la asemenea mijloace.

Avem deci toți un scop: înaintarea noastră ca națiune. Scopul acesta este comun, el însuși pre toți bărbații națiunei noastre, și în această privință dl Babeș este egal domnului Gal, Desseanu din Arad lui Brădiceanu din Lugoș și Diaconovich dela „Viitorul” domnului Slavici dela „Tribuna.”

Acesta este punctul unde se întîlnesc extremele, și aceasta atît la bătrîni, cît și la cei tineri.

Urmarea naturală ar fi să fie, ceea ce nu este, și ea astăzi este, ceea ce nu ar trebui să fie. Scopul e comun la toți, și mijloacele pot să fie diferite. Dicem pot să fie, căci pînă acuma nu putem dice ca vechii spartani: sau cu pasivitatea învingători sau pe pasivitate cu gîtul frînt.

Așa a și fost pînă în anul acesta, și aceasta trebuie să constatăm, căci ea servește spre onoarea pressei române.

Dela dualism încoace între români s'au format două partide. Așa numiții pasivisti au predicat și predică și astăzi: Să nu luăm parte la viața publică a statului, căci legile sînt nedrepte, strigătoriu la ceriu de nedrepte, și să stăm acasă pînă ce legile se vor schimba.

Așa numiții activisti, au predicat toți într'un glas pînă tocmai acuma e anul: Să luăm parte la viața publică a statului, căci legile sînt nedrepte, strigătoriu la ceriu de nedrepte, din comună începînd pînă în dietă, să luăm parte la viața publică în stat, să stăruim noi a se schimba legile, căci după socotința omenească, cei ce le-au adus, de dragul nostru nu le vor schimba.

Pe seurt: pasivistii au dis: nu mergem la dietă în Budapesta, activistii au dis: să mergem la dietă în Budapesta.

Dela 1867 pînă acuma sunt tocmai 17 ani. În lungul și de ani 17 românii s'au frecat între sine cu principiul politic „pasivitate” pe steag, și ei n'au ajuns la nici un rezultat. Taberlie inamice au stat față în față păstrându-și fie-care statul major și ostășimea.

În anul acesta activistii pășesc mai rezolut și în fața alegerilor înființează un diariu la Budapesta, cu scopul de a susținea cu mai mult zel stindardul activității.

Nu mult după aceasta o parte a activiștilor, cari în viața lor poartă pe buze, dar numai pe buze, numele unui providențial bărbat al nostru, o parte a activiștilor din activisti învăpăiați se trezesc pasivisti înflăcărați și fondează un nou diariu aici în Sibiu.

Se fac pregătirile necesare pentru alegerea de reprezentanți la conferența națională, ce era a se ținea la Sibiu, unde era residența comitetului ales la 1881, pentru inițierea organizării noastre naționale.

Aici în Sibiu erau de a se alege 4 reprezentanți. Se adună poporul blînd și bun, ca să aleagă dintre domni 4 reprezentanți. Lumea credea că lucrul se va termina domol, căci erau toți aderenți ai principiului politic pasivitate. Era adecă indi-

ferent, dacă în Sibiu vor fi aleși corifeii vechilor pasivisti, sau corifeii neofiților, deveniți pasivisti în urma unei ciudate întîmplări.

S'a dezvoltat înșă lucrul de tot altcum. Din un lucru bagatel s'a făcut capital politic, căci era vorba de popularitate în afară, și noi știm că s'a făcut scandal, care a adus ocară asupra întreg, neamului românesc.

Acesta a fost prologul comediei. Cine are ochi de vădut a putut prevedea, că noi în cele politice suntem tare înverșunați, și că înverșunarea dela principiu politic a trebuit să treacă în animosități personale.

Sibiul ca centru a trebuit să ne deie dovadă vie despre elementele cu care avem de lucru în lupta noastră națională, și cu privire la cravalul dela alegerile din Sibiu, îndrumăm pe cetitorii nostri la diariul „Observatoriul” care în numărul 28 a. c. a făcut unele portrete politice de tot potrivite. Această îndrumare o facem spre a nu ni se face imputare că vorbim noi dela noi, și ca să se poată pricepe cele ce au mai urmat.

După conferența din Budapesta a urmat cea din Sibiu. În Pesta s'a decis activitate în Sibiu pasivitate.

De aici apoi neplăceri de tot soiul. S'a dis că cutare bărbat al națiunei este om de nimica, fiind el pentru principiu activității. S'au tras în tină bărbați onorabili, s'au predicat disprețul asupra tuturor, căți nu vor fi pentru pasivitate, și în special neofiții spre a se insinua, loviau fără cruțare chiar în aceia, cărora pînă eri alaltăeri se închinau plecați pînă la pămînt.

Scene de tot dureroase s'au întîmplat, și ca durerea să fie și mai mare, creșdînd că vor fi originali, unii au venit cu anatemisarea, isgonind din sinul națiunei pre toți românii cu principii politice opuse celor adoptate de ei.

Ca lucrul să fie și folositoriu, au proștit pre preoții dela sate și i-au pus la cale ca să deie fel de fel de subscrieri. Astfel apoi preoții nostri credeau că fac lucru bun, escomunicînd din sinul lor pre frații lor, chemați a servi la un loc și a predica pacea cea adevărată, care nici în clin nici în mănecă n'are de a face cu pasivitatea sau activitatea, după cum cred că lucru bun fac astăzi, subscriind lucruri, cari lovesc fără cruțare în archiereul și biserica noastră.

Animositatea s'a schimbat în vrămășie și astăzi oamenii nici în viața socială nu se mai salută.

Suntem deci mai răi ca animalele sălbatică, căci ele cele de un soi nu se sfășie între sine.

FOIȚA.

Amintiri din viața dela gimnasiu.

(Urmare.)

Maghiarul e dela fire fîlos și ambițios. I place a-și afirma la ori ce ocaziune superioritatea sa asupra altora. Ambițiunea pronunțată de stăpîn o vedî la maghiar atît în viața privată cît și în activitatea publică. Aceasta ambițiune îl face despot cînd se află în pozițiunea de a o afirma. În gimnasiul calvin, de care ne este vorba, corpul didactic era tare stăpînit de acest despotism personal. Abea se ivea un cas de delict disciplinar — în fond de tot neînsemnat și îndată se punea în aplicare tot aparatul disciplinar, ca să se constate faptul și să se dicteze una dintre numeroasele pedepse provădute în legile școlii. Cercetarea se făcea cu un zel, care era la loc în prelegeri. Casuri disciplinare obveniau adeseori, pentru că studenții de regulă erau cam desmățați și apoi si temperamentul cel înflăcărat al magharilor făcea să se repeteze adeseori asemenea casuri. Pedepsele în clasele de jos era bătaia și închisoarea, în clasele de sus mulete în bani. Sub clasele de sus se înțeleg aici clasele VII și VIII, așa numitul curs filo-

solic. Studenții din aceste clase aveau prerogative academice, aveau dreptul de a se folosi de „pipe.” Maghiarul cînd e domn se prezintă cu atributele indispensabile ale domniei, cu pipa tradițională și cu hîșcăul. Aceste prerogative ce le aveau „filosofii” (lucus a non lucendo) trebuiau respectate și de aceea și pedepsele, exceptînd casurile disciplinare mai grave, trebuiau conformate cu rangul.

Dar în clasele de jos pedepsele degenerau uneori în acte de barbarism. Prelîngă bastonadă, de care am vorbit mai sus, pedeapsa cea mai de aproape era închisoarea. Voiu povesti un cas concret despre acest fel de închisoare. Studenții români din clasa VI și-au permis odată a merge *sua sponte* la biserică, în ziua de botezul dlui. — A doua zi, li s'a dictat drept pedeapsă închisoare.

Era o odaie fără feresti lîngă podurile colegiului. Togma murise un învățătoriu, care din cauză că reformații nu țîn priveghiu la morți, fu ținut închis în aceasta odaie pînă la ziua înmormîntării. Abia câteva zile după înmormîntare ni se dictase pedeapsa și unul câte unul furăm închiși în această odaie întunecoasă. Era acest un felu de „Dunkel arest” gimnasial. Din norocire osândiții erau studenți mărișori, altfel ușor i-ar fi cuprins o spaimă nălucească în acest carcer. Pagubă că dintre noi nici unul nu era poet, căci i s'ar fi dat ocaziune să conjure umbrele mortului și să între în relațiuni

cu internul. Puțin lipsia ca acest carcer să aibă atributele unui local de chin. Mai trebuia niște instrumente de tortură și odaia ne reprezenta un carcer incuisitoric din evul mediu — în optim a forma.

Va fi de ajuns acest exemplu pentru a caracteriza specia pedepsei cu închisoare.

Din aceste indigități ori cine și poate face o idee despre modul de disciplinare.

Acum voi spune ceva despre controla asupra internaților din colegiu.

Colegiul se încheia de regulă la oarele 8 sara. Dela aceasta oară înainte toți trebuia să fie în odăile designate și să studieze pînă la 10 oare. Inspecțiunea în diversele odăi, unde se aflau elevii, o esercita câte un „filosof” s'au student din clasa VII și VIII. Filosofi trebuiau să locuiască necondiționat în colegiu, precînd cei din clasele de jos poteau fi așezați și prin oraș. Cine venia după oarele 8, trebuia să tragă clopoțelul dela ușa colegiului, elevul care era la vîrdă, mergea la inspectorul, care avea cheia porții la sine, (inspector era un învățător din clasele inferioare) și apoi sloboția pe cel întîrziat în colegiu; după ce i constata identitatea, ducea cheia înapoi și spunea inspectorului numele celui ce a intrat. Inspectorul îl lua *ad notam* și a doua zi i se dicta pedeapsa disciplinară.

Așa stăm astăzi! Și bietul popor...
Însă cine mai cugetă la popor, până mai sunt abo-
namente?!

Revista politică.

În dieta Ungariei curge desbaterea asupra răs-
punsului la mesajul de tron. Până acum au în-
trat în foc puterile cele tinere. Onoarea luptei —
dacă onoare se poate ea numi — cade asupra an-
tisemiților, cari sunt bine reprezentați și au făcut
bunicele progrese în școala starcevicianilor din dieta
Croatiei. Doi preoți catolici au vorbit până acum
Komlössy și Zimándy.

În special cuvântarea lui Zimándy deveni din
ce în ce mai picană. În polemă cu Berzeviczy și
Busbach, Zimándy arată că acestia nu s'au ocupat
cu cestiunea ovreilor, că prin urmare ei n'au cuno-
ștință de blăstămățiile ovrești. Începe aici a face
catalogul acestor blăstămății, apoi dăce că pacea
între clase și confesiuni o conturbă bărbății de stat
scurt vedători, patrioții fără inimă, cari privesc lini-
știți la poporul, care emigrează la America, vin
apoi jidani, și fracmasonii. Pacea confesională o
conturbă și ministrul Trefort, căci el aplică spre
scopuri comune fondurile destinate în mod testa-
mentar pentru scopuri catolice. Mantaua cea umedă,
în care ministrul Trefort prin cuvântarea din Poșon
învălește pre antisemiți, acestia o aruncă asupra mi-
nistrului.

Purcederea ministrului în afacerea cu convic-
tul din Arad încă este nepatriotică, dovadă ecla-
tantă de socialism și comunism: această purtare tre-
buie dusă la criminal. Propune deci să se pună mi-
nistru Trefort în acțiune criminală.

Cu privire la partida liberală propune ca ea să
primească de cinosură statutele noauei societăți reli-
gioase politice, care trage în tină pre împăratul și
pre papa, și înalță până la ceriu anarhia.

Președintele: Te rog domnule deputat, aceasta
totuși trece preste glumă.

Zimándy: Vorbesc foarte serios. (Ilaritate).

Președintele: Te rog să nu uiți, că te afli în
supremul for deliberativ al Ungariei. Te rog să te
porți, după cum se cuvine unui om trimis aici ca
deputat.

Zimándy: Ve întreb: voiți să subscrieți acest
program? (Ilaritate). Francmasonii din Ungaria l'au
Subscris.

Ivánka: Nu e adevărat.

Pe coarda aceasta s'a continuat desbaterea până
ce în cele din urmă președintele a suspins ședința.
Diarele din capitală condamnă ținuta deputatului
antisemit.

Noi înregistrăm faptele și trecem la alte lu-
cruri de asemenea importanță. Observăm numai că
antisemitismul nu a crescut din ceriu senin, și că
prin măsuri excepționale el nu se va putea delătura.
Antisemitismul la noi este rezultatul unei economii
neraționale, umbrită de idololatria adusă utopiei
cunoscute sub numele maghiarizare. Jidanul din
gură poate să fie cel mai incarnat patriot modern,
își poate schimba numele adoptând pre cel al feri-
citurii Br. Eötvös sau Deak, se poate chiar fi bo-
teza. Cu toate acestea însă el rămâne ovreu cu
toate însușirile bune și rele ale ovreului. De aici
antisemitismul întocmai ca și Starcevicianismul nu
sunt lucruri inventate.

Pața de noapte o țineau elevii din clasa IV,
V și VI pe rând și fie-care sta vază o jumătate
de noapte.

Adeseori se întâmpla de toți studenții din cur-
sul filosofic își permiteau a merge în corpore la
câte o petrecere, care ținea preste oarele prescise.
Inspectorul ordinar, lângă care se afla atașat tot-
deauna câte un filosof ca subinspector provisor, cu-
triera atunci în ruptul capului ospetăriile și cafe-
nelele ca să surprindă pe domniile filosofi în localul
de petrecere. Filosoful atașat îl purta la asemenea
casuri pela icoane pe dl inspector, — îl ducea sub
diferite preteste pe la locuri, unde știa că nu se
afla întruniți colegii sei, ear pe sub mână le trime-
tea avisul secret spre orientare. Bietul inspector
cutriera tot orașul și nu putea să afle pe vinovați
tocmai pentru că atașatul seu era complicele lor.

Asemenea feste erau cam rari, dar cu atât mai
interesantă era a doua și incușițiunea disciplinară
înaintea forului profesoral.

Dela o asemenea sistemă disciplinară îngrădită
cu atâte precauțele și controale s'ar fi așteptat cu
drept cuvânt ca elevii unui asemenea institut să aibă
o moralitate și conduită superioară moralității ele-
vilor dela alte institute, unde nu sunt usitate ase-
menea sisteme.

Și totuși nu era așa. Elevii acestui institut
erau inferiori în această privință. Se vede, că cre-

România stă din nou în fața alegerilor. Opo-
siția a decis a nu lua parte la alegeri, ca cu chi-
pul acesta se facă imposibilă existența guvernului
actual.

Cearta dintre patriarhatul din Constantino-
pole și poarta otomană s'a terminat prin denumi-
rea lui Ioachim al IV de patriarch în Constanti-
nople.

Alea jacta est!

„Tribuna“ noastră, după multele sucituri, cu
cari ne revoacă în memorie fabula cu *lupul și mie-
lul*, în sfârșit rupe toate referințele colegiale cu foaia
noastră „Telegraful Român“ și în Nrul seu 140 din
Sâmbăta trecută declară rebel — ce e drept —
nu noue, de cari nu mai vrea să știe nimic, ci oblu
„Înalt Preasfântiei Sale Părintelui Metropolit“, reser-
vându-și a începe lupta și a o purta atunci, când
le va plăcea domnilor dela „Tribuna.“ Așa dar Tri-
bunistii se pun pe picior de rebel. Alea jacta est!
— Firește că acum publicul de sigur i va aproba și
nu-i va bănuși de conveniență. Așa dăce ei. Eară noi, cu
toate că după „Tribuna“ suntem nimica din ziua,
în care părintele Nicolae Cristea a fost silit a se retrage
dela „Telegraful Român“, ne rezervăm rolul de rapor-
tori de pe câmpul rebelului. Vom fi cu atențiune!

Răspunsul mesajului regesc.

(Începere).

În programul de acțiune al dietei actuale mai găsim
un întreg grup de cestiuni, a căror soluțiune în prima linie
trebuie încercată pe calea unui compromis cu celalt stat al
monarchiei. Din nou va trebui stabilită proporția, în care au
să contribuie ambele state ale monarchiei dela 1 Ianuarie
1888 încolo la cheltuielile pentru afacerile comune. Soluți-
unea acestor cestiuni pe baza împregiurărilor reale exprimabile
prin cifre autentice cu anevoie va întâmpina dificultăți. Un-
garia nu cere nici un dar, și nu poate da un asemenea dar,
basându-se însă pe art. XII: 1867. este gata să primească
acea sarcină, care i se cuvine după dreptate.

Și cu privire la afacerile vamale și comerciale avem la
dispoziție esperențe îndelungate, necontestabile, practice și
așteptăm dela guvernul Maiestății Voastre, ca să nu negli-
geze de a trage consecuențele cuvenite din aceste esperențe.
Noi vom fi de sigur gata de a lua privirea dorințele juste
ale celuialt stat al monarchiei, într-un cât ele se pot împlini
fără vătămare vreunui interes esențial al patriei noastre. De
altă parte însă de asemenea așteptăm, ca în cas când reînnoirea
uniunii vamale și comerciale, pe baza esperențelor câștigate,
s'ar părea folositoare pentru Ungaria, să nu se respingă a-
cele modificări pe care le reclamă interesul țerei noastre.
Pentru-că numai în acest caz am putea să corespundem a-
șteptărei exprimate de Maietatea Voastră: de a se face re-
înnoirea acestei uniuni vamale și comerciale cu cât se poate
mai puține hesitațiuni și pierdere de timp.

În fine ca obiect al gândirii mature și liniștite va fi
și cestiunea, dacă are să rămână și dela 31-Decembre 1887
înainte și sub ce condițiuni acea legătură stabilită în art.
XXV: 1878 între Ungaria și banca austro-ungară pe timp
de 10 ani.

Acestea sînt probleme mari și grele, înălțate împărate
și rege apotolice! Cu toate acestea nu ne îndoim, că ne va
succede soluțiunea lor, dacă vom putea conta pe conlucrarea
tuturor păturilor națiunii pline de viață. Spre a face po-
sibilă această conlucrare, avem cu un motiv mai mult, ca

șterea în institut trebuie să fie ajutată de creșterea
în familie, ca se poată forma caracterul elevului
într-ună viață familială, povețele și exemplele pă-
rinților trebuie să pună baza la creșterea tinerei
generațiuni. Cultura inimii se câștigă numai în socie-
tatea, în care cultivă inima, internatele, ori cât de
bine organizate să fie, nu ne vor da de cât o cul-
tură intelectuală, care fără de cultura inimii în cele
mai multe casuri rămâne mancă. Colegiul reflecta
într-un mod drastic acest grad de cultură al socie-
tății, din care se recrutau scolarii. Elevii din fa-
miliile bune se deosebiau foarte tare de cei din fa-
miliile mai obscure. Me surprindea adeseori contra-
stul dintre elevii maghiari de religiunea catolică și
dintre cei de religiunea reformată. Cei dintâi erau
mai așezați, mai domoli, mai ascultători și de o con-
duită bună, ear cei din urmă mai desmățați, mai
flusturați și greu de disciplinat. Causa acestei apa-
rențe e fără îndoială influența religiunii respective.
Calvinul merge cu liberalismul seu până la prăpa-
stia ateismului și acest avânt sburdatic îl înstreinează
dela preceptele religioase morale și face dintrînsul
un sceptic care nu e de folos societății. Scepti-
cismul și apoi pesimismul surpă bazele armoniei în
viața societății.

(Va urma.)

să dorim de a vedea înlăturat tot ce ar putea periclită pa-
cea internă și înțelegerea frățască și ce ar putea ținea în loc
prin asemenea frecări provocate din neștiință sau calcul
rău-voitor între rase, confesiuni sau clase, fie chiar în măs-
sură mică, putera spirituală și materială a națiunii, de a că-
rei desfășurare avem urgentă trebuință, pentru-ca străduin-
țele noastre, care au în vedere binele cetățenilor, să fie în-
coronate de succesul dorit.

Ungaria are de a mulțami existența sa milenară și în-
florirea sa acelei împregiurări, că totdeauna a progresat sub
stindardul acelei libertăți, care îmbrățișează cu iubire egală
pe fiecare fiu al acestei patrii, de ori-ce rasă, de ori ce con-
fesiune, și de ori-ce clasă, și care n'are alt dușman mai pe-
riculos, decât desfrînul ce se reslățește sub masca libertății
și care nu dă viață și nici roade, ci sfărâmă și nimiceste. A
apăra libertatea ori când și în ori-ce direcțiune și în același
timp a îndepărta dela ea pericolul degenerării, aceasta este
tedința, unde guvernul Maiestății Voastre ne va găsi tot-
deauna de partea sa.

Când noi însă promitem a-l sprigini din toate puterile
convingerei noastre pentru îndepărtarea unei asemenea nemul-
țămiri provocate în mod măiestrit prin agitațiuni neîndrep-
tăite și stricacioase, așteptăm de altă parte, ca el acolo unde
de esista în adevăr inconveniente, va ținea de datoria sa, să
înlătore — într-un cât aceasta va intra în sfera sa de acțiune
— aceste inconveniente, sau cel puțin să le atereze pe cât
va fi posibil.

Prea bunule rege și domn! Ungaria trece acum prin-
tr-o crasă grea. Condițiunile de existență ale agriculturii
noastre, cel mai esecelent isvor al bunăstării noastre mate-
riale, s'au schimbat cu deservă, pe când industria no-
astră abia a trecut linia primului început slab. Producțiunea
noastră brută abia mai poate, și industria noastră nu poate
să țină pept acelei concurențe colosale pe care o întâmpină
pretutindenea. Poporul nostru este capabil de viață, in-
teligent și silit; încordându-și toate puterile, el luptă
pentru existența sa materială în contra tuturor acelor difi-
cultăți, care i se pun grămadă în cale. Este destul de să-
nătos la minte, pentru ca să recunoască, că isvorul celor
mai multe din aceste dificultăți, nu este de a se căuta în
patria noastră, nici chiar în monarchia noastră, ba nici în
Europa, ci în întreaga lume, și anume în cea transatlantică
ale cărei împregiurări se dosvoaltă în un mod ce stărnește
admirațiune, care desvoltare însă esercează o influență ru-
inătoare asupra stărei economiei populare și a intereselor
material ale statelor europene. Însă deși simțim și suntem
convinși că e preste puterile noastre de a împedeca cu to-
tul influența acestor puteri așa dăcând elementare, nu re-
nunciăm însă dela speranța că guvernul care conduce afa-
cerile țerei, considerând datorințele sale din un punct de
vedere mai înalt și emanând dispozițiunile sale prudente
din acest punct de vedere — prin energia și perseverența
cetățenilor statului va conduce în fine și această luptă grea
la un rezultat favorabil patriei noastre și acest rezultat nu
numai că l va păstra, dar va întări prin elemente noue cu
putere de viață pre acele clase, cari au contribuit atât de
mult în decurs de secol la existența Ungariei și la împre-
giurarea că Ungaria a rămas maghiară, și cari clase —
avem firma convingere, vor fi în stare a corespunde și pe
viitor încă timp îndelungat acestui rol glorios. Suntem con-
vinși că guvernul țerei, care posedă încrederea majorității
națiunii, va afla, în năsuința sa de a ajunge la aceasta țintă,
un sprigin puternic nu numai în voința puternică a națiunii
ci și în bunăvoința Maiestății Voastre ca a unui Rege ce
poartă părințește grije de binele patriei.

Dău să țină îndelung și fericită viața Maiestății
Voastre consacrată binelui popoarelor Voastre și să însoțească
cu deplina sa binecuvântare activitatea Maiestății Vo-
astre îndreptată spre fericirea acestor popoare.

Suntem cu adâncă venerațiune ai împărăteștii și reg.
apostolice Maiestății Voastre servitori supuși

adunații reprezentanți dietali ai Ungariei, Croa-
ției și Slavoniei.

Budapesta, 11 Octombrie 1884.

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român.“

S. Sebeș, în Octombrie 1884. Onorate domnule
Redactor; Renumitul ministru de culte al Franciei
I. Simon, în anul 1870 precând era Parisul încungiu-
rat de germani a declarat de pre tibrună, că „acel
popor e cel mai înaltău, carele are cele mai bune
scoale și dacă nu e așî va fi de sigur mănă.“

Convinse ați toate popoarele de acest adevăr
le veți că ele și-au îndreptat atențiunea asupra scoa-
lei și pe întrecute se luptă cari să aibă cele mai
bune scoli?

E constatat însă de altă parte că: aceea școală
e mai bună care are învățatori mai harnici.

Va se dăce: Acel popor va fi cel dintâu, carele
va avea pre cei mai buni învățatori.

În mâna acestora stă soarta poporului res-
pectiv.

Noi românii nu ne putem fali cu statul nostru învățătoresc, luat în general; în special putem afirma sus și tare că avem învățători cari pot concura cu cei mai buni învățători ai ori căruia popor din lume, — durere numai, că nu sunt mulți pre aceasta treaptă.

Ear institutele noastre pedagogice, cari ați sunt conduse de profesori unul ca unul la locul lor, din di în di ne vor da mai mulți învățători deplin cualificați pentru oficiul lor.

Unui învățătoriu însă nui e de ajuns numai să aibă cunoștințe multe, adică teoria ci i trebuie și multă și încă foarte multă praxisă. Praxisă învață un învățătoriu și în pedagogia, însă va vedea fiecarele, când easă în viața publică, că cât de puțină praxisă are.

Pentru aceea s'a format conferințele și reuniunile învățătoresci, cari cei mai buni cei mai cualificați și mai practici învățători, să împărtășească vederile celor mai slabi și fără experiențe, mai îndrumându-i cum să încalce, și pre ce drum să apuce.

Reuniunile și conferințele sunt atât de folositoare, încât fără ele statul învățătoresc, nu poate fi la înălțimea chemării sale. Sunt unii între inteligenții români, cari vorbesc contra acestor instituții — față cum sunt ele ați la noi, rău cercetate etc.

Acelora le a-și dice: nu știți ce vorbiți! Ori nu sunteți competenți în privința aceasta.

Adevărat e că reuniunile și conferințele noastre sunt prea rău cercetate încă, însă toți sperăm că din an în an se vor cerceta mai regulat.

Ar fi de dorit ca astfel de pași să se facă de Ven. Cons. Arch. ca fie-care învățătoriu gr. or. să cerceteze toate adunările reuniunilor și conferințele.

Cu acestea, fiindcă scopul mi e de a da publicului o dare de seamă despre adunarea generală a reuniunii și conferinței inv. dele scoalele gr. or. române din districtul S. Sebeșului, ținută la S. Sebeș în zilele dela 25—29 August a. c. inclusive trec ad rem. Și pentru ca darea de seama să corespundă întru toate, și să fie o adevărată iconă a întreg decursului din acelea, vom publica protocoalele ședințelor astfelu precum s'au autenticat. În urmă apoi 'mi voi face unele observări, și voi pune în desbatere unele păreri privitoare la înaintarea cauzei noastre scolare.

Protocolul

adunării generale a reuniunii învățătorilor rom. gr. or. din districtul Sebeșului ținută în Sebeș la 25 August 1884 în urma convocării făcute prin circulariul Ven. Cons. din 19 Iuliu a. c. nr. 3567 sc.

Ședința I.

1. După înfierea serviciului divin, cu chemarea spiritului sânt, în biserica cea nouă;

S'au adunat învățători prezenți în sala scoalei rom. gr. or. destinate pentru ședințele reuniunii.

2. Sosind On. d. protop. Ioan Droc preș. al reuniunii, în mijlocul învățătorilor, ocupă locul presidial și prin o cuvântare în care arată în termeni respectați însemnătatea reuniunilor învățătoresci, deschide ședința I-a adunării generale a reuniunii.

3. Amăsurat § 18 din statute, se pune la ordine programa acestei adunări statorite de comitetul central al reuniunii, care se și primește.

Programa e următoarea:

1. Deschiderea adunării prin președinte.
2. Constatarea membrilor prezenți.
3. Alegerea unui secretar.
4. Cetirea raportului general.
5. Încăssarea tacselor dela membri.
6. Statorirea bugetului pre anul viitoriu.
7. Cetirea temelor designate, pentru despărțământului S. Sebeșului.

4. La ordine se pune p. 2 din programa, constatarea membrilor prezenți.

Notariul A. David cetește lista membrilor și se constată a fi prezenți 31 învățători.

Cu aceasta ocaziune se prezintă unele cereri de scusă pentru neparticipare.

5. Se alege de notariu N. Soldea.
6. Se cetește raportul general a comitetului central, despre activitatea sa,
- Și se primește de basă pentru desbatere specială.

7. Să cetește p. I din raport, în carele se arată pașii, ce iau făcut comitetul central, față cu încăssarea tacselor și înmulțirea bibliotecii; și rezultatul acestor pași.

La aceasta se constată că circulariul comitet. central nu a ajuns la cunoștința tuturor învățătorilor.

Din acest motiv presidiul opinează, că pre viitoriu comitetul central astfelu de circulare să le astearnă oficiilor protopresbiterali, cu rugarea că dăsele să le trimită spre circulare respectivilor învățători.

Însă fiindcă tot astfel s'a procedat și până acum și tot fără rezultat adunarea decide:

Să se roge On. D. protopresbiter că pre viitoriu pentru încăssarea tacselor dela membri reuniunii, să avizeze dle lor pre epitropii parochiali — ori casarii comunali — că în prima lună, când își vor ridica salariile, să detragă taca pentru reuniune și prin protopresbiter a o administra cassariului reuniunii.

8. Se pune la ordine p. 2 din raportul gen.: Dispozițiunile com. central pentru ținerea adunărilor generali în cele 3 despărțăminte, și rezultatul acestora.

a) Se ia spre știință ținerea adunării gen. din desp. Mercurei; tot odată se dă cetire protocolului adunării aceleia;

În carea s'a luat la desbatere materialul propus de com. central, anume I. Ce material și cum ar fi de a se propune din l. română la o scoală poporală cu 1, 2 și 3 învățători?

La acest punct presidiul face observarea că în protocol, nu este luat lucrul în togmăi precum s'a pertractat în adunarea generală ci multe s'au omis.

Din acest motiv Murășan propune; de oare ce amăsurat circ. Ven. Consistoriu conferința are a se ocupa cu propunerea limbei române respective a cetitului și scrisului, să se treacă de ocamdată preste acest punct la ordinea zilei — adunarea primește.

9. II. Cari sunt cauzele cercetării neregulate a scoalei?

Față cu acest punct:

Adunarea gen. ia spre știință motivele espuse de desp. Mercurei, adaugă însă că în cas de lipsă trebuie a ne ține strict de legea scolară; totodată se recomandă învățătorilor ca la toate ocaziunile să se încerce a atrage pre părinți pentru scoală.

10. III. Care e centrul în jurul căruia are a se învârti întreg învățământul?

Aici se făcu observarea, că un învățătoriu din desp. Sebeșului e pregătit cu dezvoltarea acestei teme; și astfel se decide a se amăna pertractarea lui până la dezvoltarea acestei teme.

Cu acestea ședința I. a reuniunii se încheie.

Ședința II la 25 Aug. 1884 începută la 2 oare p. m.

11. Se cetește p. b din rap. gen. despre despărțământul S. Sebeșului.

Adunarea generală ia act despre pașii făcuți de comitetul desp. pentru ținerea adunării gen. a desp. și primește propunerea comitetului central de a se pedepsi cu câte 1 fl. v. a. acei învățători, cari nu au luat parte la adunările despărțământului.

12. Se pune la ordine p. II din raportul despărțământului Albei Iulie.

Adunarea generală după mai multe desbateri — fiindcă nu știe nimic despre acel despăr. — primește propunerea comitetului central de a se arăta V. Cons. Arch. starea excepțională din despăr. A. Iulie cu rugarea, de a lua dispozițiunile necesari pentru îndreptarea răului.

13. Se pune la ordine p. III din rapor. gen. anumit, raportul despre casă și bibliotecă care se ia spre știință și se dă absolutoriu cassariului și bibliotecariului. În cât pentru bibliotecă fiind că stă numai din câteva opuri, se îndrumă com. cent. a face toți pașii de lipsă pentru înmulțirea ei, și cu deosebire, a se adresa către autorii români, prin diuistică pentru a dona câte 1 exemplar din opurile lor pre seama bibliotecii.

14. Academia din București donând câteva opuri pentru bibliotecă, asemenea Dr. I. Crișan un sigil, se decide a li se aduce mulțămintă publică.

15. Se pune la ordine p. V din raport despre pașii făcuți de com. central conform circulariului Ven. Cons. Arch. pentru ținerea de prelecțiuni practice. Comitetul central prin un circulariu a însărcinat pre fiecare învățătoriu cu câte o prelecțiune practică. — Servește spre știință.

16. La ordine e p. 5 din programă, încăssarea tacselor dela membri.

Cu aceasta ocaziune sa constată că numai 4 învățători a primit diurne, din 37 căți erau prezenți, aceasta împregiurare a dat ansă adunării a decide: să se compună un conspect despre acei învățători, cari nu au primit diurne, acesta să se astearnă Ven. cons. cu rugarea să binevoiască a dispune pre calea sa solvirea diurnelor.

17. Se pune la ordine bugetul despre intratele și eșitele fondului reuniunii în anul 1884/5, și se aproabă, ca

Intrate: dela 80 membri á 1 fl. 80 fl. v. a.

Eșite: Spese scripturistice etc. 6 fl. v. a.

18. Urmează la ordine p. 7 din programă; Z. Murășan cetește tema: pedepsele și remunerațiunile în scoala poporală?

După cetire iau parte la discusiune, învățătorii Roșu, David, Păcurariu s. a.

Tema împreună cu discusiune escată, servind învățătorilor întru multe de îndreptări — se ia spre știință.

Cu acestea fiind timpul înaintat adunarea generală a reuniunii din anul 1884 se încheie, anunțându-se prima ședință conferinței pre 26 August la 10 oare a. m. (Va urma.)

Făgăraș, 5/17 Octombrie 1884. Onorate domnule redactor! Între mijloacele, cari fac să prospereze o societate, fie aceia de ori-ce categorie, se numără fără îndoială și starea materială a aceleia, care stare cu cât e mai înfloritoare, cu atât mai ușor își poate ajunge corporațiunea respectivă scopul seu.

Societatea diletanților români din Făgăraș „Progresul,” ca să-și poată desvolta cu succes activitatea sa, apropiindu-se cât de cât de scopul pentru care s'a înființat, încă dela începutul seu s'a nisuit a-și câștiga și oare care avere, fie aceea în bani, fie în alte obiecte necesare ei.

Cu mult mai mare ar fi astăzi averea acestei societăți, dacă ea n'ar fi lucrat până acum mai mult pentru prosperarea altor corporațiuni, precum: reuniunile femeilor, reuniunea învățătorilor cu centrul în Făgăraș, cari încă și-au scopul lor nobil.

Ca avere proprie a societăți „Progresul” se pot enumera până acum mai multe obiecte, neapărat de lipsă pentru membri ei activi, donate de unii marinimoși d-ni și d-ne din loc și giur, al căror nume se vor publica cu altă ocaziune.

Ca să se facă un început și la înființarea uni fonduleț în bani, din care cu timpul să se poată procura și alte recuise necesare societăți, tinerimea română de aici, a arangiat în 25 Septembrie a. c. st. v. (7 Octombrie n.) cu ocaziunea adunării generale a comitatului, o „petrecere socială de joc” cu venitul în favorul „Progresului.”

Petrecerea a fost destul de animată și venitul — în împregiurările de aici — mulțamitoriu.

Ca totdeauna și de astădată petrecerea română a fost cercetată de un public ales fără osebire de naționalitate. Ilustritatea Sa dnul inspector regiu de scoale Schreiber Ferenz, reverendissimul dn vicar foraneu Alesandru Micu, corpul oficerilor, preoți din giur și alți fruntași de aici și giur, au contribuit mult la spendoarea getrecerei.

Costumul național românesc și acum a jucat rolul principal așa, că dșoarele: Hareti Popescu, Emilia Ghiaja din loc și Rosalia Hertum din Persani, apoi dñele Selegean din Șercaia, Boer din Cincumare și dnul Corneliu Popoviciu din Hațeg în uniformă de curcan, prin pitoreștele costume naționale române a fermecat ochii publicului privitoriu.

Venitul total a fost 43 fl. 50 cr. v. a. din care detragând spesele de 31 fl. 84 cr. v. a. a rămas un venit curat de 11 fl. 66 cr. v. a., care sumă s'a depus la cassa de economii „Furnica” spre fructificare.

Cu oferte marinimoase a contribuit următorii p. t. domni: Vincentiu Grama, paroch 1 fl., Gerasim Grama, căpitan în pens. 50 cr., Vasile Literat, locotenent c. r. 50 cr., Danco, apotecar 50 cr., Ioan Murășan, diurnist 50 cr., Schreiber Ferenz, inspector regiu de scoale 50 cr., Ioan Roman, avocat 50 cr., Alesandru Alesandrescu, avocat 50 cr., Alesandru Belle, pretore 1., Moise Dêrlosea, notar cerc. 50 cr., Heltman Friedrich, învățătoriu 50 cr., și Emiliu Pop, notar cercual 50 cr., suma 7 fl. v. a.

Acestor marinimoși dñi li se exprimă mulțămintă pentru ofertele dlor de mare însemnătate pentru juna societate de diletanți români.

Nicolau Aron,
secretariul societăței.

Varietăți.

* (Personal.) Preasânția Sa, D. episcop al Caransebeșului Ioan Popasu, și Preasânția Sa D. episcop al Aradului Ioan Mețian cu trenul de Sâmbătă seara au plecat la credințioșii lor.

* (Cas de moarte.) La 2/14 Octombrie a re-pausat **Simeon Popoviciu**, paroch gr. or. în Bichiș în etate de 67 de ani.

* (D-șoara Agatha Bârsescu în Viena.) Cetim în diariul „Wiener Theater Chronik” următoarele despre distinsa tragediană d-șoara Agatha Bârsescu, actualmente angagiată la Burgtheater în Viena.

„După o îndelungată intrerupere, s'a reprezentat din nou piesa „Domnișoara Laury,” dramă în cinci acte de Conrad. D-șoara Bârsescu a jucat rolul principal și a avut un succes atât de strălucit încât această piesă, care până acum nu prea era lăudată, a deșteptat cel mai viu interes.

„Nu ne vom înșela prin urmare dacă vom conchide din acest fapt că d-șoara Bârsescu posedă acea interesantă putere de a atrage simpatia publicului; aplausele vii și repețite ale numărului auditor au întărit pe deplin afirmațiunea noastră. D-șoara Bârsescu a jucat cu multă pricepere ro-

lul seu peste măsură greu și obositor. Organul ei de o rară frumusețe și sonoritate îl mânua tânăra și interesanta damă cu o dibăcie desăvârșită și tonul ce-ți străbătea până la inimă nu-și greșea nici odată efectul. Mimica ei arată în mod viu sentimentele ce o inspirau și distinsa sa figură, nobleța înăscută a persoanei sale, complectau impresiunea asupra publicului care nu se mai sătura aplaudând-o.

* (Pentru-ce este bine să nu primim darurile ce ni se ofer?) Nevasta lui Socrat nu odată ia făcut imputări, că pentruce nu primește darurile ce i le ofer amiciei lui; la ce el a răspuns: „Dacă am primi toate acele daruri cu cari ne imbie, n'am avea ce să mai primim, căci nu ne-ar mai oferi nimic.”

* Cel ce-și simte valoarea sa proprie.) Trimisul ministerial frances din Saxonia, care voi să împace pe Carol al XII, regele svedic cu țarul Rusiei cu Petru, i s'a reflectat din partea lui Carol: Aici nu voiesc să me împac, me voi împăca în Moskva! Țarul i-a dîs însă: Fratele meu mai mic Carol voiește să dea pe Alesandru cel mare, durere numai că în mine n'a aflat pe Dariu!

* (Încă ceva despre Chrysippus.) Filosoful Chrysippus întrebă, că acui știință voiește să o lasă moștenire pentru fiul său? Pe a mea! răspunde, căci dacă a-și ști că există om mai învățat decât mine, în momentul acesta a-și pleca la el ca să-i ascult prelegerile! Între altele a avut dreptatea de a se ține de cel mai înțelept, căci pe timpul acela el era de atare considerat.

* (Nici odată să nu te aștepti la mult.) Bizarul Timon, deși nui era obiceiul a merge în adunări, s'a dus odată și s'a urcat pe tribună, și când toți se așteptau cu gurile căscate să-i audă cuvântarea, a început: Athenieni! se află în curtea mea un smochin, de care s'au spânzurat până acuma foarte mulți; a-și voi să-l taiu afară și în locul lui să-mi zidesc casă; pentru aceea ve spun, că dacă ar voi careva din voi să se spânzure de el, să se grăbească, ca să nu se întârzie!

* (Văduvă la înălțime.) Ce frumos ar fi, când și văduvele de astăzi ar sămăna văduvei române Anniei, care îndemnată să se mărite a douăoară a dîs: Nu me incumet, căci luând un bărbat, care va fi ca cel dintâiu, în veci a-și fi cu frica în

oase că laș perde ca pe cel dintâiu; luând unul rău, neajunsul acesta, pe care l-am luat asupra mea nesilită de nimeni, l-ași suporta cu foarte mare greutate!

* (Lacul lui Pilat.) În Elveția este lacul lucern, în care dacă se aruncă vr'o peatră, se turbură toată apa, care cauză stricăciuni chiar și împrejurimei, numele lui: „Lacul lui Pilat.”

* (Aventurile unei telegrame oficiale și maghiară.) Sub această titlatură i se scrie din Londra diarul „Egyetértés” următoarele: Nu de mult s'a întemplat, cum cum nu, oficiul telegrafic din Budapesta (Teréz város) a trimis o telegramă spre espedare la filiala telegrafică aflătoare în restaurațiunea numită „Orașul Londra” tot din Teréz város. Pe picul (cuverta) oficios a fost cam această adresă: „Oficiului telegrafic filial reg. ung. la orașul Londra” Această telegramă a ajuns într-o ladă postală, de unde s'a espedat aici în Londra în capitala Angliei. La oficiul postal de aici lucru natural nimenea nu știe nici un cuvânt ungurește; n'au putut descifra cui i este adresată epistola. Au vădut însă de pe stampila postală, că vine din Budapesta și așa au dus-o la ambasada austriacă magiară, în aceea speranță naturală, că de acolo vor primi înviațiunile necesare. La ambasada noastră de asemenea nu știe nimenea nici un cuvânt unguresc (ne fiind consilierul Hengelmüller în Londra), și cu toții la olaltă n'au putut decât să consilieze pe încreșutul poștei ca să se întoarcă către consulatul austriac-magiar. Așa s'a și întemplat dar la consulat de asemenea nu s'a aflat ființă, carea ar ști vre'un cuvânt rău unguresc. Ia venit cel puțin consulului primariu în minte, că există în Londra și magiari și la unul din acestia la dnul D. M. a trimis scrisoarea misterioasă spre descifrare. Întemplarea a voit, că dnul D. M. se nu fie chiar atunci în Londra și era pe aci ca sermanul document să ajungă în muzeul British, ca o minune mai șoadă ca a egyptenilor, când fiul d. D., care e englez și nu știe perfect ungurește, a scăpat-o dela cruda numificare cu ajutoriuri dicsionariului tatălui său prin care a desvilit secretul de pe plic. În urma acestora telegramă s'a retrimis la Budapesta. Aventurile ulterioare nu ne interesează. Cum a sosit în genere la noi e destul de estraordinar, dar ca să nu știe nimenea dela ambasada austriacă-maghiară și dela consulat ungurește, unde e resprezentată limba bohemă, bosniacă etc. — este destul de scandalos.

Omul e chiar curios a ști: ce vor presupune deregătorile postale engleze despre renumitul nostru dualism? Zău mai curând a contribuit minunea lui Dumnezeu de cât, guvernul nostru, că streinătatea are conștiință despre noi ca mai există pe fața pământului.”

* (Vis). Un medic Cartaginian, care nu admitea nemurirea sufletului, în două nopți după olaltă a vădut un june în vis; și în a treia noapte i s'a prezentat același june și la întrebare: Cunoașter pe el? da! a răspuns medicul. Ști tu unde ești și ce lucruri? a întrebă junele. Sunt în pat și dorm! a replicat medicul. La toate acestea ia dîs junele: Dacă sufletul teu știe chiar și în vis, unde este și ce face trupul teu; atunci când membrele corpului teu vor dormi somnul de moarte va trebui să știe sufletul teu, unde este și în ce stare se află. Medicul din acest moment a creșut în nemurirea sufletului.

* Bibliografie.) Noul calendariu de casă pe anul comun 1885. Anul V.

Prețul 30 cr. în România 75 bani. Brașov, tipografia Alecsi 1884. Octav 8 coale. Afară de partea calendarică mai conține material plăcut și de interes.

Loterie.

Sâmbătă în 17 Octombrie n. 1884.

Viena:	60	7	69	30	55
Timișoara:	35	3	79	63	53

Bursa de Viena și Pesta.

Din 18 Octombrie n. 1884.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	123.—	123.—
Renta de aur ung. de 4%	93.15	93.10
Renta ung. de hârtie.	88.75	88.75
Renta de aur austriacă	102.95	103.—
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	96.80	96.50
II emisiune de obligațiuni de stat dela drumul de fer oriental ung.	119.30	103.—
Sorți de regulara Tisei	115.60	115.75
Sorți unguresci cu premii	114.75	114.75
Datorie de stat austriacă în hârtie	80.90	81.90
Acțiuni de bancă austro-ung.	863.—	853.—
Obligațiuni urb. temeș. cu clausulă de sorțire	95.30	99.25
Datorie de stat austriacă în argint.	81.95	81.75
Galbin	5.78	5.76
Napoleon	9.69	9.68 1/2
London (pe polița de trei luni)	122.—	122.05

Nr. 403.

[912] 1—3

CONCURS.

Conform părinteștei ordinațiuni consistoriale ddto 10 Iuliu a. c. Nr. 2923/B, se escrie concurs pentru postul de capelan la biserica cea nouă cu chramul Săntei adormiri în parochia de clasa a doua din Cernatul Săcelelor, lângă parochul George Urdea, cu termen de 30 zile dela prima publicare.

Emolumentele înpreunate cu acest post de capelan sînt: A treia parte din venitele parochiali, care dau suma de 200 fl. v. a. pre an.

Doritorii de a ocupa acest post, vor avea a-și așterne petițiunile lor instruate în sensul statutului organic și al regulamentului congresual pentru parochii la oficiul protopresbiterat I al Brașovului până la terminul sus indicat.

La punerea în candidațiune se vor preferi cei mai cualificați.

Brașov 11 Septembrie 1884.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Ioan Petric,

protopresbiter ca adm. protop.

Nr. 321.

[909] 2—3

Neputându-se da în întreprindere zidirea scoalei de fete a asociațiunei transilvane pe basa licitații publice escripte cu terminul până la 25 Septembrie a. c. se escrie prin aceasta un nou

Concurs

pentru prezentarea unui plan de edificiu de scoală de fete pe terenul din curtea casei Nr. 8 Iosefstadt, strada Morei, însoțit de un ofert pentru întreprinderea executării edificiului proiectat. Proiectul dimpreuna cu ofertul, primite fiind de comitetul asociațiunei, îndreptătesc și obligă pe proiectantul oferent a executa edificiul proiectat de dînsul.

Planul și ofertele, nesubscrise, au a fi predate în 30 Noemvre st. n. la posta din Sibiu pe adresa comitetului asociațiunei transilvane însoțite de o cuvertă sigilată, care în internul sau va cuprinde numele oferentului, ear în afară va fi proveșută cu un motto, care va fi însemnat și pe plan și pe ofert.

Suma pașală macsimală cerută pentru executarea edificiului se nu treacă preste 56,000 fl. v. a.

Condițiunile mai de aproape se pot primi dela comitetul asociațiunei dimpreună cu cotele trebuincioase și ofertent are a declara în ofert, că a cetit toate condițiunile, le-a înțeles și le-a acceptat.

Oferenții, a le căror planuri și oferte nu se vor fi primit, nu au dreptul a face pretensiune de onorar.

Sibiu în 10 Octombrie, 1884.

Comitetul asociațiunei transilvane pentru literatura română și cultura poporului român.

Iacob Bologa, Dr. D. P. Barcianu,

v. președ.

secretar.

Nr. 269.

[908] 3—3

CONCURS.

Pentru ocuparea stațiunei învățătoresci la scoala confesională gr. or. din Cerghidul mare, protopresbiteratul Tîrnavei inferioare, se publică concurs până la 14 Octombrie a. c. st. v. — Emolumentele sînt: 150 fl. v. a. plătiți în 3 rate și anume:

1. În 1 Decembrie 70 metrete a. 16 cupe cucuruz sfărmit calculat 1 fl. v. a. metreta.

2. În 1 Ianuarie în bani 40 fl.

3. În 23 Aprilie în bani 40 fl. — Suma 150 fl. v. a.

Doritorii de a ocupa acest post avînd a instrui pre elevi și în cântările liturgice, și a ținea și scoala de repetiție; au a-și adresa suplicile

instruite în Statutul organic și a normativului sinodal din 1882 la subscrisul oficiu protopresbiterat până la terminul prefipt.

Oficiul protopresbiterat gr. or. al Tîrnavei inferioare în conțelegere cu comitetul parochial respectiv.

Deag 27 Septembrie 1884.

Daniil de Tămaș,

adm. prot.

Sz. 292—1884.

[910] 1—1

Arveresi hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy a Balásfalvi kir. járás-bírószág 828/1882 számú végzése által Nagyszébeni „Albina” hitelintézet javára Hattigan Luon és társai ellen 440 frt — kr. tőke, ennek 1882 évi Január hó 22 napjától számítandó 8 % kamatai és eddig összesen 36 frt 60 kr. perkoltság követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 460 frt — kr-ra becsült 4 drb fehérszörű ökr és egy paraszt ökr székérből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek az 1271/1884 sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Sorostely községében alperes lakásán leendő eszközzésére 1884-ik évi October hó 31-ik napjának déli előtti 11 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX t. cz. 107 §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Balásfalván 1884-ik évi October hó 14 napján.

Thát György,

kir. bírósági végrehajtó.

Sz 293 — 1884.

[911] 1—1

Arveresi hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy a Balásfalvi kir. járás-bírószág 2086/1876 számú végzése által

nagyszébeni „Albina” hitelintézet javára örményszékési Szalánczy Domokos ellen 200 frt — kr. tőke, ennek 1873 évi Január hó 13 napjától számítandó 10 % kamatai és eddig összesen perkoltság követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 360 frt-ra becsült három kalandja széna 24 szekérnyi, egy kalandja 12 szekérnyi, egy szürke hátas lóból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek az 1270/1884 sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Örményszékésen alperes lakásán leendő eszközzésére 1884-ik évi October hó 28-ik napjának déli előtti 11 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX t. cz. 107 §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron is eladni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX t. cz. 108 §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Balásfalván 1884-ik évi October hó 15 napján.

Thát György,

kir. bírósági végrehajtó.

ad Nr. 2323. — 1884.

[906] 2—3

Licitațiune minuendo.

Pentru acoperirea trebuinței de lemn pentru foc la Institutul reg. al alienaților pe anul 1885/86 — în mărime de 1222 metre cubice — prin aceasta se escrie licitațiune minuendo și anume:

Întreprindătorii, cari doresc a ofera lemnele susnumite, au a subșterne până la 5 Novembre 1884 dimineața la 12 oare, la cancelaria susnumitului institut ofertul proveșut cu timbru de 50 cr. și suma de 400 fl. v. a. ca vadium, în care offert întreprindătorii trebuie să precizeze câte cubic metre de lemn dorește a ofera, de stăger? câte de fag? și în ce mărime și grosime după darab.

Offertele intrate după terminul indicat nu se vor considera.

Sibiu în 12 Octobrie, 1884.

Dela Direcțiunea Institutului reg. al alienaților.